

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621202802
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6621202802.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobkyne: W. proti žalovaným: 1/ 365.bank, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186 a 2/ BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 18.06.2021 **s a z a m i e t a .**

II. Žaloba voči žalovanému 1/ **s a z a m i e t a .**

III. Žaloba v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 **s a z a m i e t a .**

IV. Súd **u r č u j e**, že úver zo zmluvy o úvere Dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročný a bez poplatkov.

V. Žalobkyňa **j e p o v i n n á** nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

VI. Žalobkyňa a žalovaný 2/ **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným súdu dňa 25.06.2021 podala žalobkyňa voči žalovaným 1/ a 2/ žalobu o určenie, že „dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, ktorá je podkladom dohody medzi žalovaným 1/ žalovaným 2/ je neplatná“ a o určenie, že „úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve“, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobu vo veci samej podala žalobkyňa na tom skutkovom základe, že so žalovaným 1/ dňa 21.03.2011 uzavrela právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov - formulárovú typovú predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX. Uvedená zmluva bola koncipovaná na výšku úverového limitu 3.500,- Eur pri splátkach vo výške 87,29 Eur, s RPMN 21,34 %, s celkovou výškou nákladov 2.338,34 Eur. Predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z., a to RPMN, ktorá je uvedená chybné. Podľa výpočtu na interaktívnej kalkulačke na stránke Ochrana finančného spotrebiteľa, RPMN v tomto prípade je 22,56 % a celkové náklady 6.110,30 Eur.

1.1. Žalobkyňa považuje zmluvu za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej sčasti za neutržateľnú. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho

úkonu bude musieť posúdiť súd. Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany žalovaného 1/, je aj rozhodcovská doložka, avšak táto dohoda, resp. súhlas nie je uzavretý na osobitnej listine, ale je súčasťou zmluvných podmienok, a teda obsah tejto rozhodcovskej doložky nemala žalobkyňa možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť. Jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá môže spôsobiť hrubý nepomer práv a povinností zmluvných strán. Na základe tejto doložky žalovaný 1/ podal návrh na vydanie platobného rozkazu na Stálom rozhodcovskom súde - Rozhodcovská arbitrážna a mediálna, a. s., so sídlom Trnavská cesta 7, Bratislava, ktorá dňa 31.07.2014 vydala Rozhodcovský rozsudok sp. zn.: N. Uvedený rozsudok sa stal podkladom na žiadosť o vydanie exekučného poverenia pod sp. zn. Q.. Exekučný súd uznesením sp. zn. 21Er/498/2015 zo dňa 22.10.2015 žiadosť zamietol a vo svojom odôvodnení uviedol, že podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

1.2. Aj napriek tomu žalovaný 1/ naďalej trval na vydaní poverenia pod číslom XXXX/XXXX, ktoré žiadala exekútorka T.. Na základe toho žalovaný 1/ požiadal Okresný súd Lučenec o zmenu oprávneného na žalovaného 2/, čo bolo žalobkyni oznámené dňa 20.11.2017. Z uvedenej skutočnosti plynie, že majiteľom pohľadávky bol žalovaný 1/, ktorý žalobkyni ako povinnej neoznámil postúpenie pohľadávky, ako to vyplýva z ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

1.3. Avšak žalovaný žalobkyni zaslal dňa 14.12.2016 výzvu a 11.01.2017 sprievodný list, v prílohe ktorej bolo uznanie dlhu a zrážky zo mzdy. Ako priemerný spotrebiteľ nevedela, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy sa považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pre rozhodnutie v predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu alebo Súdneho dvora Európskej únie. Súčasťou žaloby je preto aj návrh na prerušenia konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo Súdneho dvora EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19. ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii.

1.4. Ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka - dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ide o tzv. mimo súdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek existencii súdneho rozhodnutia, ktoré by potvrdzovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobkyne je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jej majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi (žalovaný 2/) priamo právny priestor na postihnutie jej majetku.

1.5. Okrem rozhodcovského konania v obchodnom styku a priamo či nepriamo vzdania sa spotrebiteľských práv existujú na Slovensku aj iné možnosti, ako obísť uplatňovanie právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, či ochranu pred nekalými podmienkami a tieto sú využívané znalcom v rozsahu - napr. záložné zmluvy, notárske zápisnice alebo vzdanie sa mzdových nárokov v prospech veriteľa.

1.6. Žalobkyňa uviedla, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Taktiež prelomovo navrhuje určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - hrubá nerovnováha je daná tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku.

1.7. Spolu so žalobou žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, žalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania veci samej o určení neplatnosti dohody o zrážkach a zamestnávateľovi žalobkyne Revital s. r. o., Gemerská cesta 3, 984 01 Lučenec - Opatová uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy.

1.8. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa k žalobe pripojila zmluvu o úvere Dostupná pôžička zo dňa 21.03.2011, uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 21Er/498/2015-57 zo dňa 20.11.2017 a č.k. 21Er/498/2015-30 zo dňa 22.10.2015, predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy a výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.03.2021.

2. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 10Csp/72/2021-28 zo dňa 16.07.2021 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoCsp/32/2021-143 zo dňa 25.08.2021 uznesenie okresného súdu potvrdil.

3. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 10.09.2021 nesúhlasil s nesprávnym a subjektívnym vyhodnotením zmluvy o úvere zo strany žalobkyne. Žalobkyňa na jednej strane uvádza, že zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a na druhej strane hovorí, že je nesprávne uvedená RPMN. Žalobkyňa by si mala ujasniť, či uvádza, že niektoré náležitosti v zmluve chýbajú alebo sú uvedené nesprávne, nakoľko takto znie jej procesná obrana protichodne. Žalovaný 2/ nesúhlasí s tým, že v zmluve je uvedená nesprávne RPMN. RPMN uvedená v zmluve je nižšia ako uvádza žalobkyňa, čím je výška RPMN v prospech spotrebiteľa. Celkovú výšku nákladov, ako i výšku RPMN ovplyvňuje poistenie úveru, ktoré si žalobkyňa zvolila. Žalobkyňa si totiž zvolila základný súbor poistenia. Do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalobkyňa uzavrela zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Na základe uvedeného je správne uvedená aj celková výška nákladov spojených s poskytnutím úveru, ako aj je správne uvedená výška RPMN.

3.1. K rozhodcovskej doložke žalovaný 2/ uviedol, že v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. V zmysle § 93b ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

3.2. Žalovaný 2/ ako právny nástupca žalovaného 1/ bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Žalovaný 2/ zdôraznil, že v zmysle ustanovenia II. časti bodu 10 Všeobecných obchodných podmienok, žalovaný 1/ postupoval v súlade s § 93b zákona o bankách, ktorý mu ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. To, že ju neodmietol, je prejavom jeho osobnej a zmluvnej slobody. Žalovaný 1/ bol zo zákona povinný klientovi ponúknuť návrh rozhodcovskej doložky. Pokiaľ by tak nerobil, došlo by k porušeniu zákona o bankách. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia

3.3. V prípade, ak by zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku a konanie by prebiehalo na „štátnom“ súde, žalobkyňa sa nevyjadрила, akým iným spôsobom by si ako „slabšia“ strana svoj osud v závažnej veci, akou by bol prípadný neskorší proces, dokázala náležitým naplánovať. Akú inú kvalitu či kvantitu by mali jej procesné práva, v čom by rozhodcovský súd pochybil, v čom by zasiahol do jej práv ako dlžníka.

3.4. V tejto súvislosti žalovaný 2/ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2CoE/292/2012-59, č.k. 2CoE/492/2012-42 zo dňa 28.11.2012, Krajského súdu v Žiline č.k.

9CoE/68/2012 zo dňa 30.10.2012 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 22CoE/403/2012-60 zo dňa 16.01.2013.

3.5. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania, predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol poskytnutý úver bankou, ktorá bola zriadená a pôsobí v Slovenskej republike v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Nejde teda o žiadny nebankový subjekt mimo dohľadu národnej banky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere, ako aj v zmysle ustanovení Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, mám žalovaný 2/ za to, že rozhodcovská doložka bola účastníkmi platne dohodnutá v predmetnej zmluve. V ustanovení § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom v čase uzavretia zmluvy nebola zákonom uložená povinnosť bankám pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov. Uvedená zmena zákona o bankách, resp. uložená povinnosť bankám „preukázateľne poučiť klienta o rozhodcovskej doložke“, vložená posledná veta do odseku 1 § 93b, bola do zákona doplnená zákonom č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom táto zmena nadobudla účinnosť 01.12.2009. Žalovaný 2. zastáva názor, že v čase uzatvorenia bola zákonne dojednaná rozhodcovská zmluva a táto je platná.

3.6. K dohode o splátkovom kalendári a dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný 2/ uviedol, že žalobkyňou proklamovaná procesná obrana, že nevedela, aké dokumenty jej boli doručené domov, je účelová. Žalovaný 2/ uviedol, že obe dohody - dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu, ako i dohoda o zrážkach zo mzdy, boli žalobkyni doručené domov, kedy mala žalobkyňa možnosť si slobodne, v klude dohody prečítať, preštudovať a najmä mala dostatok času a priestoru si dať obe dohody aj právne posúdiť. Zároveň žalovaný 2/ vyzdvihol tú podstatnú skutočnosť, že žalobkyňa nemusela podpísať a odoslať žalovanému 2/ žiadnu dohodu, prípadne podpísať len jednu z nich, ale žalobkyňa podpísala obe dohody a obe zaslala žalovanému 2/ na jeho adresu sídla.

3.7. V danom prípade nie je možné poskytnúť právnu ochranu žalobkyni, ktorá sama slobodne uzatvorila uvedené dohody a neskôr sa rozhodla v zmysle dohôd neplniť. V takomto prípade dochádza k zjavnému zneužívaniu práva zo strany žalobkyne. Žalovaný 2/ v tomto smere dodal, že využil len zákonom prípustné prostriedky na zabezpečenie uspokojenia svojej pohľadávky a preto po ich využití nemôže byť sankcionovaný následným zásahom do jeho práv, nakoľko takýmto postupom dochádza k prelomeniu zásady rovnosti zbraní a práva na spravodlivý proces. Obe dohody sú platnými právnymi úkonmi v zmysle § 37 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti a sú aj platným zabezpečovacím prostriedkom v zmysle § 516 a 551 Občianskeho zákonníka.

3.8. K dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný 2/ doplnil, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je nekalou zmluvnou podmienkou, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu, ale uplatnenie si zákonného zabezpečovacieho inštitútu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Pokiaľ by zákonodarca mal pri implementácii záujem vylúčiť zabezpečovanie spotrebiteľských záväzkov týchto inštitútov, bol by to v zákone uviedol. Ani gramatickým, dokonca ani tým najextenzívnejším výkladom, nie je možné dospieť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskej zmluve by bola neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka platné v čase podpisu zmluvy hovorí o neplatnosti „podmienky“. Vychádzajúc zo systematiky Občianskeho zákonníka, „podmienka“ ako právna skutočnosť je definovaná v ustanovení § 36 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to tak, že vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti možno viazať na splnenie podmienky. Na nemožnú podmienku, na ktorú je zánik práva alebo povinnosti viazaný, sa neprihliada.

3.9. Gramatickým výkladom § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je odôvodnený záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný záväzok. Je to zabezpečovací inštitút. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu.

Zároveň dal žalovaný 2/ súdu do pozornosti rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/197/2014.

3.10. S poukazom na uvedené žalovaný 2/ žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a neopodstatnenú zamietnuť a žalovanému 2/ priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.09.2021 uviedol, že nie je daná pasívna vená legitímácia žalovaného 1/. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 06.10.2016, žalovaný 1/ (ako postupca) postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 spolu so všetkými právami s ňou spojenými na žalovaného 2/ (postupníka). Postúpenie pohľadávky žalovaný 1/ oznámil žalobkyni listom zo dňa 13.12.2016. Prevzatie listu žalobkyňa potvrdila priamo v žalobe.

4.1. Prvoinštančný súd v uznesení zo dňa 16.07.2021 č. k. 10Csp/72/2021-28 správne konštatoval nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/: „Navyše, súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný 1/ postúpil svoju pohľadávku voči žalobkyni v roku 2016 žalovanému 2/. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky, bola žalobkyni známa minimálne z priebehu exekučného konania, keďže na túto skutočnosť sama poukázala aj vo svojom návrhu. Keďže žalovaný 1/ postúpil svoje nároky zo zmluvy o úvere ešte pred začatím tohto konania žalovanému 2/, žalovaný 1/ nie je ani pasívne vecne legitimovaný v tomto spore.“ (ods. 28 uznesenia). Identifikované uznesenie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. To, že žalobkyňa účelovo rozporuje platnosť postúpenia pohľadávky až po takmer piatich rokoch od oznámenia z decembra 2016, hoci vedomosť o postúpení pohľadávky jej musela byť známa najneskôr začiatkom roka 2018, keď exekučný súd pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného (uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 20.11.2017, č. k. 21Er/498/2015-57, právoplatné dňa 24.01.2018), vyznieva podľa názoru žalovaného 1/ absurdne.

4.2. „Druhú“ dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017, ktorú žalobkyňa dodatočne predložila oneskorene až v odvolacom konaní, neuzavrela so žalovaným 1/, ale so žalovaným 2/. Žalovaný 1/ so žalobkyňou neuzavrel „dohodu o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011“, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáha v podanej určovacej žalobe a ktorej existenciu žiadnym spôsobom nepreukázala. Všeobecné tvrdenia žalobkyne nemožno považovať za substancované, v dôsledku čoho žalobkyňa neunáša v spore dôkazné bremeno. Ak sa nepodarí zistiť a objasniť skutočnosti dôležité pre rozhodnutie veci a nastane stav „non liquet“ („nie je jasné“), postihnú nepriaznivé dôsledky tohto stavu výlučne toho účastníka konania, ktorý je zaťažovaný dôkazným bremenom (MACUR, J.: Civilní proces a zásada projednací. Bulletin advokacie 1/1997, str. 13). Súd je podľa § 216 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) viazaný žalobným návrhom žalobcu. Pokiaľ sa žalobkyňa chcela domáhať určenia neplatnosti iného právneho úkonu, takúto vadu petitu súd nemôže svojvoľne zhojiť, keďže by došlo k porušeniu princípu iudex ne eat ultra petita partium. Napokon, pokiaľ sa žalobkyňa domáha aj určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, mala po správnosti žalovať iba žalovaného 2/ ako aktuálneho veriteľa postúpenej pohľadávky, pričom žalovaný 1/ mohol eventuálne v spore vystupovať iba ako intervenient (§ 81 a nasl. CSP).

4.3. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že žaloba o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je prípustná s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP, nakoľko možnosť určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nevyplyva zo žiadneho osobitného predpisu. Vo všeobecnosti nemožno žalovať o určenie neplatnosti právneho úkonu, pokiaľ to nevyplyva z osobitného predpisu. To potvrdzuje aj aktuálna rozhodovacia prax dovolacieho súdu, napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.04.2021, sp. zn. 9 Cdo 7/2021. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jej boli neoprávnené vykonávané zrážky zo mzdy, mohla iniciovať konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. OZ (plnenie z neplatného právneho úkonu), v rámci ktorého by súd prejudiciálne skúmal platnosť dohody o zrážkach zo mzdy. To by predstavovalo reálny a efektívny prostriedok právnej ochrany, na rozdiel od samoučelnej a procesne neprípustnej žaloby o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

4.4. Ďalším dôvodom neprípustnosti podanej žaloby je to, že rozsudok určujúci neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy nie je subjektívne záväzný medzi žalovaným a platiteľom mzdy žalobkyne, ktorý nebol stranou tohto sporu. Určovacím rozsudkom nie je vyriešená otázka, či žalovaný má alebo nemá právo na zrážky zo mzdy, ak dohoda už bola predložená zamestnávateľovi podľa § 551 ods. 2 OZ. Samotným určením neplatnosti dohody nezaniká právo veriteľa na tieto zrážky a ak by zamestnávateľ pokračoval vo výkone zrážok, právoplatný určovací rozsudok sa nestáva exekučným titulom, keďže

nikoho nezaväzuje k povinnosti (neukladá veriteľovi povinnosť vrátiť inkasované zrážky alebo povinnosť zamestnávateľa zdržať sa výkonu zrážok), nepriznáva právo a ani nepostihuje majetok (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku). Tieto právne závery korešpondujú aj s rozhodovacou praxou odvolacích súdov v obdobných prípadoch, v ktorých došlo k zamietnutiu určovacej žaloby spotrebiteľa z dôvodu procesnej neprípustnosti, napríklad rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.02.2021, sp. zn. 15CoCsp/2/2021 a sp. zn. 16Co/227/2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.02.2019, sp. zn. 26Co/66/2018.

4.5. Nad rámec uvedeného žalovaný 1/ zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je tradičným zabezpečovacím zákonným inštitútom (§ 551 OZ), platným v Občianskom zákonníku takmer 60 rokov (pôvodne § 57 OZ). Dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá podľa zákonných ustanovení by ani ako podmienka v zmluve o úvere nepodliehala prieskumu podľa čl. 1 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS. To, že z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok sú vylúčené podmienky kopírujúce zákonné ustanovenia, potvrdil rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 10.09.2014 vo veci C-34/13 (Monika Kušionová c/a SMART Capital, a. s.): „Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“ (m. m. ŠTEVČEK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. §1 - 450. 2. vydanie. Komentár. C.H.BECK, Praha 2019, s. 561).

4.6. Nemožno opomenúť, že zákonodarca prijatím zákona č. 438/2015 (účinného od 23.12.2015), doplnil § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch o nový odsek 13, ktorým výslovne pripustil zabezpečenie spotrebiteľského úveru dohodou o zrážkach zo mzdy: „Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťovnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia“. V novele boli plne zohľadnené a prebrané právne záväzné akty Európskej únie, vrátane Smernice Rady č. 93/13/EHS.

4.7. Napriek tomu žalobkyňa v návrhu „osvedčuje“ rozpor dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ právne nezáväznými pripomienkami Európskej komisie vo veci C-30/12 (Valéria Marcinová c/ a POHOTOVOSTĚ, s.r.o.). Vec sa týkala návrhu Okresného súdu Prešov na začatie prejudiciálneho konania zo dňa 23.01.2012, ktorý bol uznesením predsedu Súdneho dvora EÚ zo dňa 04.10.2012 vymazaný z registra. Dôvodom výmazu bolo oznámenie Okresného súdu Prešov, že netrvá na svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Žalobkyňa sa teda ad absurdum odvoláva na vymazanú vec C-30/12, v ktorej sa nikdy nerozhodlo o predloženej prejudiciálnej otázke.

4.8. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy obmedzuje kontrahentom priestor individuálnej autonómie, keďže sa nemôžu odchýliť od právnej úpravy obsahnutej v § 551 OZ alebo od § 5a písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa. Aj keď je výška zrážok zo mzdy vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom, dohodnuté zrážky nemôžu byť vyššie ako ustanovuje § 68 až 71 Exekučný poriadok v spojení s nariadením vlády č. 268/2006 Z. z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Ak sa teda zmluvné strany dohodnú na zabezpečení pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy, z príslušnej právnej úpravy vyplýva najvyšší prípustný rozsah zrážok, kritériá jeho určenia, vecný okruh príjmov, ktoré možno postihnúť, ale aj procesný rámec týkajúci sa poradia pohľadávok, pomerného uspokojenia a pod., čo v konečnom dôsledku zaručuje ochranu dlžníka. Navyše, pri prieskume platnosti akéhokoľvek právneho úkonu je súd povinný uplatniť princíp preferencie výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti (ods. 50). Tento princíp v sebe imanentne zahŕňa požiadavku aplikácie neplatnosti v čo najužšom rozsahu podľa § 41 OZ. To znamená, že súdy môžu nanajvýš určiť čiastočnú neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy v rozsahu, v ktorom má byť výška pohľadávky žalovaného 2/ sporná. Žalobkyňa okrem všeobecných (a teda nepreskúmateľných) tvrdení nepreukázala spornosť výšky úverovej pohľadávky, keď vo svojich podaniach žiadnym spôsobom nekvantifikovala jej domnelú výšku. Konkrétne vymedzená čiastočná neplatnosť dohody by nevnášala do právnych vzťahov zmluvných strán takú neistotu, kvôli ktorej by musela byť dohoda sankcionovaná neplatnosťou ako celok. Naopak, s ohľadom na spomínaný princíp preferencie platnosti úkonov a autonómie vôle zmluvných strán (platiaci aj pre spotrebiteľov) je potrebné zaujať také stanovisko, podľa ktorého bude vôľa strán chránená v maximálnej možnej miere.

4.9. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je nedôvodná. Žalovaný 1/trvá na tom, že zmluva o úvere spĺňa všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom a platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, vrátane žalobkyňou namietanej RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo evidentne vyplýva priamo z čl. 2 zmluvy o úvere.

4.10. RPMN vo výške 21,34 % je v zmluve uvedená v správnej výške. Podľa názoru žalobkyne je nižšia výška RPMN v zmluve uvedená nesprávne, keďže podľa (právne nezáväzného) výpočtu, realizovaného prostredníctvom internetovej kalkulačky, mala byť uvedená vo výške 22,56 %, čo je paradoxne o 1,22 % viac. Inými slovami, žalobkyňa po desiatich rokoch od uzatvorenia zmluvy iracionálne, účelovo a najmä bez overiteľného výpočtu namieta, že RPMN v zmluve je dojednaná zjavne v jej prospech. Údajný výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky pritom nemožno považovať za legitímny a zákonný. Z nepreukázaného výpočtu nie je jasné, ktorý nástroj mal byť pri výpočte použitý, akým spôsobom uvedený nástroj funguje a aký vzorec v danom výpočte využíva. Už len zo vstupných údajov takýchto „internetových“ nástrojov vyplýva, že nie sú schopné vypočítať RPMN presne a môžu slúžiť maximálne ako informatívna (právne nezáväzná) pomôcka pre orientáciu spotrebiteľa pri výbere úveru. Zákonodarcu vzorec implementoval priamo do prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch, ktorý je jeho neoddeliteľnou súčasťou.

4.11. Vstupné údaje internetových kalkulačiek totiž vo všeobecnosti vyžadujú iba minimum vstupných údajov ako výšku pôžičky / úveru, celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, dobu splácania úveru, prípadne výšku splátky. Naproti tomu zákonný vzorec na výpočet RPMN operuje s podstatne väčším množstvom údajov. Iba dosadením kompletných a korektných údajov do vzorca je možné určiť RPMN, v tomto prípade 21,34 %, tak, ako je to uvedené v zmluve o úvere. V zmysle prílohy č. 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch sa výsledok výpočtu vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden.

4.12. V zmluve o úvere je inter alia bližšie špecifikovaná výška úveru, výška mesačných splátok, dátum prvej platby, počet mesačných splátok, celková výška nákladov, dátum konečnej splatnosti úveru, priemerná RPMN banky, úroková sadzba, platobný deň jednotlivých splátok, rovnako spôsob výpočtu celkovej čiastky úveru, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (súčet výšky úveru / 3.500,- Eur a celkové náklady spojené s úverom / 2.338,34 Eur), teda všetky predpoklady na výpočet RPMN. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti potrebné pre výpočet RPMN požadované právnu úpravou, ktorá bola platná a účinná v čase jej uzatvorenia.

4.13. Žalovaný 1/ napokon poukázal aj na pomerne nedávny (právne záväzný) rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s), v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN, splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere.

4.14. Odsek 30 odôvodnenia: „Z tohto hľadiska informačná povinnosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza RPMN, prispieva k dosiahnutiu cieľov sledovaných touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 42 citovanú judikatúru), najmä cieľa vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.“.

4.15. Odsek 33 odôvodnenia: „Smernica 2008/48 totiž v časti II prílohy I upravuje dodatočné predpoklady určené na uľahčenie výpočtu RPMN v prípade, že nie sú známe určité skutočnosti, alebo ak ich nie je možné určiť z iných dôvodov.“.

4.16. Výrok rozsudku: „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu.“.

4.17. K namietanej celkovej čiastke, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, žalovaný 1/ uviedol, že je zarážajúce, že žalobkyňa napriek dlhodobému omeškaniu, o čom svedčí predčasné zosplatnenie úveru už v roku 2013, po takmer 10-tich rokoch od uzavretia zmluvy súčasne namieta, že v zmluve o úvere nie je uvedená celková čiastka úveru vo výške 6.110,30 Eur. Žalobkyňa však použila iba simplexný výpočet, pozostávajúci z vynásobenia počtu splátok (70) a výšky mesačnej splátky úveru (87,29 Eur), čo je v rozpore s výpočtom uvedeným v čl. 2 zmluvy o úvere. Navyše, celková čiastka úveru, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, bola dohodnutá vo výške 5.838,34 Eur [súčet výšky úveru (3.500,- Eur) a celkových nákladov spojených s úverom (2.338,34 Eur)], teda v nižšej výške o 271,96 Eur, čo bolo opäť dojednané iba v prospech žalobkyne. Žiadna ujma žalobkyne sa teda nestala a ani jej nehrozila.

4.18. Napriek tomu žalobkyňa mimoriadne oneskorene vyčíta žalovaným, že podľa zmluvy o úvere mala zaplatiť menej. Identifikovanú procesnú obranu považuje žalovaný 1/ za absurdnú a procesne neúčinnú. Apeloval aj na to, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 13 zákona o spotrebiteľských úveroch) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (čl. 14) mala žalobkyňa legitímne právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré sa dobrovoľne a slobodne rozhodla nevyužiť, pričom ďalej pokračovala v úverovom vzťahu 10 rokov.

4.19. Počas trvania úverového vzťahu žalovaný 1/ nevidoval od žalobkyne žiadnu sťažnosť alebo reklamáciu, ktorá by sa týkala jej nespokojnosti s poskytnutými bankovými službami alebo úverom, ktorý preukázateľne načerpala v celom rozsahu a do dnešného dňa ho nevrátila. Žalovaný 1/ sa po celý čas správal k žalobkyne korektné, vyhovel jej žiadosti o odloženie splátok zo dňa 06.12.2011 z dôvodu jej nepriaznivej ekonomickej situácie (rozvod a strata zamestnania), keď listom zo dňa 14.12.2011 písomne súhlasil s odložením splátok na požadovaných 6 mesiacov, t.j. do 10.07.2012.

4.20. Z prezentovaných skutočností sa javí, že žalobkyňa v nepoctivom úmysle spôsobiť žalovaným finančnú ujmu a prívodiť sebe výhodnejšie ekonomické a právne postavenie, chce v skutočnosti iba špekulatívne docieľiť, aby súdy určili poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a určili neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Takýto postup by bol vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a procesné správanie žalobkyne mimoriadne formalistický a krajne nesúladný s princípom spravodlivosti. Žalobkyňa pritom jediná podstatne porušila zmluvu o úvere, keď nesplácala poskytnutý úver (napriek povolenému odkladu splátok) riadne a včas (nesplátila ani len istinu), v dôsledku čoho bola dlhodobo v omeškani. Z toho dôvodu sa celková čiastka úveru, uvedená v zmluve, stáva obsolétnym údajom, keďže momentom omeškania dlžníka sa prirodzene navyšuje minimálne o sumu narastajúcich zákonných úrokov z omeškania z nesplatenej istiny úveru. Opačný záver by bol mimoriadne formalistický.

4.21. Žalovaný 1/ ďalej zdôraznil, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo/1201/2009 zo dňa 29.06.2010, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/364/2017-151 zo dňa 24.10.2018, odlišné stanoviská bývalého sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Y. v uznesení sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017 a podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Y. v náleze sp. zn. I. ÚS 547/2012 zo dňa 24.10.2013).

4.22. Osobitne sa žalovaný 1/ domáha, aby súd posúdil námietku žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov podľa § 3 ods. 1 OZ s analogickým poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 44/2017 zo dňa 21.11.2017. Bolo by krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalobkyňa výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená iba v dôsledku formálnej aplikácie zákona o spotrebiteľských úveroch, a to napriek dlhodobému porušeniu svojich zmluvných povinností. Protiprávny stav vyvolala žalobkyňa svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Žalovaný 1/ bol preto nútený (a zároveň zo zákona oprávnený), po opakovanom zaslaní upomienok a neúspešných výziev na splatenie dlžných splátok, predčasne zosplatniť úver v súlade s úverovou zmluvou.

4.23. Súd prvej inštancie by mal prihliadať aj na to, že žalobkyňa v žalobe neopísala rozhodujúce skutočnosti pravdivo a úplne, najmä pokiaľ ide o stav exekučného konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 21Er/498/2015. V tomto smere je mimoriadne zarážajúce, prečo žalobkyňa predložila k žalobe iba jedno staršie neprávoplatné uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa

22.10.2015, keď z pripojeného exekučného spisu vyplýva, že exekučné konanie bolo právoplatne skončené dňa 26.8.2020, t.j. takmer rok pred podaním žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o čom musela mať žalobkyňa (ako povinná) nepochybne vedomosť. Žalovaný 1/ sa domnieva, že žalobkyňa opísala rozhodujúce skutočnosti v príkrom rozpore s ustanoveniami § 326 ods. 1 CSP v spojení s § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP.

4.24. Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností, žalovaný 1/ podľa § 151 CSP výslovne poprel všetky tvrdenia žalobkyne, uvádzané v jej písomných podaniach, vrátane uplatnených nárokov, ktoré považuje za neprípustné a nedôvodné. Žalovaný 1/ sa zároveň vo zvyšku pridŕžoval procesnej obrany žalovaného 2/, uvedenej vo vyjadrení zo dňa 13.08.2021.

4.25. S prihliadnutím na všetky skutkové a právne okolnosti danej veci tak možno podľa názoru žalovaného 1/ dospieť iba k záveru, že určovací žaloba nie je dôvodná, čo implicitne vyplýva aj z predošlých rozhodnutí súdov, na základe ktorých nedošlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, navrhovaného žalobkyňou. Za účelom náležitého objasnenia veci žalovaný 1/ navrhol vykonanie dokazovania výsluchom žalobkyne podľa § 195 ods. 1 CSP, a to najmä k okolnostiam a motívom iniciovania tohto súdneho sporu, ako aj k ďalším zamlčaným skutočnostiam, ktoré neboli uvedené v žalobe.

4.26. Žalovaný 1/ žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému 1/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný 1/ na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP v písomnom vyjadrení zo dňa 12.10.2021 uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojej argumentácii (najmä pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a požiadavku na aplikáciu dobrých mravov pred šikanóznym výkonom práva žalobkyne), a naďalej považuje určovací žalobu za nedôvodnú. S procesnou obranou žalovaného 2/ sa v zásade stotožňuje, keďže z nej okrem iného vyplýva, že úverová pohľadávka bola postúpená, o čom bola žalobkyňa písomne notifikovaná.

5.1. Opakovane apeluje, že podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (§ 13 zákona o spotrebiteľských úveroch) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (čl. 14) mala žalobkyňa legitímne právo na odstúpenie od úverovej zmluvy, ktoré sa dobrovoľne a slobodne rozhodla nevyužiť, pričom ďalej pokračovala v úverovom vzťahu 10 rokov.

5.2. Počas trvania úverového vzťahu žalovaný 1/ nevidoval od žalobkyne žiadnu sťažnosť alebo reklamáciu, ktorá by sa týkala jej nespokojnosti s poskytnutými bankovými službami alebo úverom, ktorý preukázateľne načerpala v celom rozsahu a do dnešného dňa ho nevrátila. Žalovaný 1/ sa po celý čas správal k žalobkyni korektné, vyhovel jej žiadosti o odloženie splátok zo dňa 06.12.2011 z dôvodu jej nepriaznivej ekonomickej situácie (rozvod a strata zamestnania), keď listom zo dňa 14.12.2011 písomne súhlasil s odložením splátok na požadovaných 6 mesiacov, t.j. do 10.07.2012.

5.3. Z prezentovaných skutočností sa javí, že žalobkyňa v nepoctivom úmysle spôsobiť žalovaným finančnú ujmu a privodiť sebe výhodnejšie ekonomické a právne postavenie, chce v skutočnosti iba špekulatívne docieľiť, aby súdy určili poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov a určili neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Takýto postup by bol vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a procesné správanie žalobkyne mimoriadne formalistický a krajne nesúladný s princípom spravodlivosti. Žalobkyňa pritom jediná podstatne porušila zmluvu o úvere, keď nesplácala poskytnutý úver (napriek povolenému odkladu splátok), riadne a včas (nesplatila ani len istinu), v dôsledku čoho bola dlhodobo v omeškaní. Z toho dôvodu sa celková čiastka úveru uvedená v zmluve stáva obsolétym údajom, keďže momentom omeškania dlžníka sa prirodzene navyšuje minimálne o sumu narastajúcich zákonných úrokov z omeškania z nesplatenej istiny úveru. Opačný záver by bol mimoriadne formalistický.

5.4. Bolo by krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalobkyňa výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená, a to napriek dlhodobému porušeniu svojich zmluvných povinností a jej niekoľkoročnej pasivite. Protiprávny stav vyvolala žalobkyňa svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Napriek tomu žalovaný 1/ neinicioval voči žalobkyni žiadne súdne, rozhodcovské, ani iné konanie a svoju pohľadávku si voči nej nevyháľal.

5.5. Žalobkyňa sa namiesto zodpovedného prístupu k splneniu svojho dlhu účelovo rozhodla zneužiť svoje spotrebiteľské postavenie a špekulatívne napadnúť vybrané zmluvné podmienky, a to po takmer 10-tich rokoch od uzavretia zmluvy. Navyše, žalobkyňa si napriek postúpeniu pohľadávky súčasne uplatňuje voči žalovanému aj peňažný nárok na primerané finančné zadostučinenie, hoci načerpaný úver paradoxne nesplatila ani len čo do istiny. Má za to, že v danej veci ide o tzv. „učebnicový“ príklad zisťného zneužitia prospotrebiteľskej legislatívy na úkor žalovaných (pôvodného a aktuálneho veriteľa), ktorý bol primárne uskutočnený za účelom ekonomického zvýhodnenia žalobkyne (finančný zisk), ktorá ad absurdum reálne nesplatila ani len istinu poskytnutého úveru.

6. Žalovaný 2/ na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP v písomnom vyjadrení zo dňa 13.10.2021 uviedol, že v celom rozsahu súhlasí s argumentáciou a tvrdeniami žalovaného 1/ ohľadom neexistencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, neprípustnosti žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle aktuálnej procesnej úpravy - Civilného sporového poriadku a vylúčenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nakoľko aj žalovaný 2/ zastáva názor, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Žalobkyňa na výzvu súdu podľa § 167 ods. 3 CSP v písomnom vyjadrení zo dňa 21.10.2021 k vyjadreniam žalovaného 1/ a 2/ uviedla, že žalobkyňa - spotrebiteľka v podanej žalobe žalovala pôvodného veriteľa (Poštovú banku), v súčasnosti 365. Banka, a.s., nakoľko tento jej poskytol peňažné prostriedky v sume 3.500,- Eur na dobu 70 anuitných splátok s výškou splátky 87,29 Eur, kde celkové náklady činia sumu 2.338,34 Eur.

7.1. Žalovaný 1/ zle vypočítal RPMN, ale zle uviedol aj celkové náklady, ktoré má spotrebiteľka uhradiť veriteľovi. V zmluve uvedená čiastka je 2.338,34 Eur, avšak ak spočítame počet splátok s výškou splátky (t. j. $70 \times 87,29 = 6.110,30 - 3.500,- = 2.610,30$) sú celkové náklady 2.610,30 Eur. A týmto pohľadávka, ktorá vznikla nedodržaním zmluvy žalobkyňou, je bezúročná a bez poplatkov. Žalovaným 1/ nebolo dokázané, či a ako žalobkyňa - spotrebiteľka vyčerpala úver. Taktiež nebolo preukázané, kedy a ktorou splátkou bola žalobkyňa vyzvaná na úhradu dlžných súm a kedy a ako Poštová banka uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny.

7.2. Žalovaný 1/ neoznámil žalobkyňi ani postúpenie pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa obdržala len upomienku zo dňa 22.08.2012 a výzvu na úhradu dlhu zo dňa 04.01.2013, odoslanú dňa 14.01.2013. Ani jeden z týchto listov však nepreukazuje, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť alebo zmluvu o úvere vypovedal, prípadne od nej odstúpil. Na základe skutočností, že pôvodný veriteľ nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úver alebo zmluvu o úvere nevypovedal, ani od nej neodstúpil, zmluvný vzťah nezanikol. Banka môže postúpiť pohľadávku inému subjektu iba do výšky nesplateného dlhu, t.j. tú časť úveru, ktorú pred postúpením zosplatnila, resp. ktorá sa stala splatnou a ktorú dlžník nezaplatil.

7.3. Žalobkyňa v pobočke pôvodného veriteľa žiadala o amortizačnú tabuľku, ktorú jej pracovníci nevydali, nakoľko pohľadávka bola postúpená, o čom žalobkyňa nebola oboznámená. Zo žiadneho predloženého ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, kedy a ako žalobkyňa úver reálne vyčerpala, ktoré splátky a kedy splatila a v akej výške, v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť, či sa žalobkyňa dostala do omeškania a kedy.

7.4. V tomto konaní bolo preukázané, že mimoriadnu splatnosť predmetného dlhu z úveru nevyhlásil pôvodný veriteľ. Postúpiť pohľadávku môže banka (pôvodný veriteľ) len na banku alebo subjekt, ktorý má zaplatenú bankovú licenciu. Inkasná spoločnosť, ktorá žiadnu bankovú licenciu nemá, nemá právo spravovať úver a teda ani ho vymáhať.

7.5. Nároky žalovaného 2/ nie sú založené na právnom podklade. Žalovaný 2/ zaviedol žalobkyňu, že je vlastníkom pohľadávky, ktorú mu postúpila Poštová banka a svojimi neustálymi telefonátmi a nátlakom na žalobkyňu a zaslaním dohody o splátkach a zrážkami zo mzdy spôsobil hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne bez právneho podkladu. Žalovaná aj naďalej žiada, aby súd zmluvu, ktorá je podkladom pre vykonávanie zrážok, preskúmal ex offa a vyhlásil, že uvedená zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročná a bez poplatkov, a pohľadávka, ktorá je predmetom

súdneho konania, bola žalovaným 2/ zastavená, nakoľko žalovaný postupuje v otázkach vymáhania podľa Obchodného práva.

8. Na výzvu súdu podľa § 167 ods. 4 CSP žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 05.11.2021 uviedol, že popiera všetky tvrdenia žalobkyne, ktoré nekorešponujú s predloženými listinnými dôkaznými prostriedkami, ako aj s faktickým správaním samotnej žalobkyne. Žalobkyňa ad absurdum popiera, že „nebolo dokázané, či a ako žalobkyňa - spotrebiteľka vyčerpala úver“. Identifikované tvrdenie je celkom zjavne nepravdivé, o čom svedčia nielen viaceré listinné dôkazné prostriedky (napr. aktuálny stav úveru ku dňu 18.08.2021, výpisy z účtu, ako aj prehľad obrátov na účte, predložené v prvom vyjadrení žalovaného 2/), ale aj faktické správanie žalovanej, ktorá nesporne uzavrela zmluvu o úvere a pokračovala v úverovom vzťahu 10 rokov.

8.1. Z vyjadrenie žalobkyne nemožno objektívne zistiť, akú hodnotu RPMN považuje za správnu. Žalobkyňa neuviedla žiadnu „správnu“ hodnotu RPMN a ani „správny“ výpočet. Jej tvrdenia sú preto nesubstancované a preto nejde o procesné účinné popretie.

8.2. K celkovej výške nákladov úveru (obsoletný údaj vzhľadom na dlhodobé omeškanie žalobkyne) sa vyjadril žalovaný 1/ v predošlých podaniach, pričom tento údaj nemá a ani nemohol mať žiaden vplyv na ekonomické správanie žalobkyne a v zmluve o úvere bol dokonca uvedený v prospech žalobkyne - spotrebiteľa (znížené náklady o 271,96 Eur), čo objektívne nemôže ísť na ťarchu veriteľa. Daný údaj nemá právnu relevanciu v tomto spore, keďže žalobkyňa nesplatila ani len istinu poskytnutého úveru, teda nepreplatila úver v žiadnom smere (ani istinu, ani náklady úveru).

8.3. Postúpenie pohľadávky žalovaný 1/ oznámil žalobkyni listom zo dňa 13.12.2016 (bol priložený k vyjadreniu žalovaného 1/). Prevzatie listu žalobkyňa potvrdila priamo v žalobe, na čo zrejme pozabudla. Ak by sa danú skutočnosť mala žalobkyňa dozvedieť až počas tohto konania, potom je nevysvetliteľné, ako mohla žalobkyňa vedieť a adresovať niekoľko listov žalovanému 2/ ešte pred podaním žaloby (návrhu na NO), ktorý je aktuálnym veriteľom a od začiatku stranou v tomto spore.

8.4. Tvrdenie žalobkyne, že veriteľ môže postúpiť iba splatnú pohľadávku, nemá oporu v zákone. Tvrdenie, že žalobkyňa žiadala pôvodného veriteľa (žalovaného 1/) o amortizačnú tabuľku, ktorú jej pracovníci nevydali, nie je vôbec preukázané a nezakladá sa na pravde. Tvrdenie, že žalovaný 2/ nemá bankovú licenciu, sa opäť nezakladá na pravde, keďže žalovaný 2/ disponuje licenciou Národnej banky Slovenska č. C., platná od 08.08.2016.

8.5. Právna argumentácia žalovaných 1/ a 2/ nebola účinným spôsobom vyvrátená zo strany žalobkyne a predložené dôkazné prostriedky neboli absolútne spochybnené, v dôsledku čoho jednoznačne žalobkyňa neunáša dôkazné bremeno v spore. Navyše, tvrdenia, ktoré žalobkyňa výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Žalobkyňa predovšetkým nepopiera, že namiesto zodpovedného prístupu k splneniu svojho dlhu sa účelovo rozhodla zneužiť svoje spotrebiteľské postavenie a špekulatívne napadnúť vybrané zmluvné podmienky, a to po takmer 10-tich rokoch od uzavretia zmluvy. Žalobkyňa si napriek postúpeniu pohľadávky súčasne uplatňuje voči žalovaným aj peňažný nárok na primerané finančné zadostučinenie, hoci načerpaný úver paradoxne nesplatila ani len čo do istiny. Žalovaný 1/ má za to, že v danej veci ide o tzv. „učebnicový“ príklad zisťného zneužitia prospotrebitel'skej legislatívy na úkor žalovaných (pôvodného a aktuálneho veriteľa), ktorý bol primárne uskutočnený za účelom ekonomického zvýhodnenia žalobkyne (finančný zisk), ktorá ad absurdum reálne nesplatila ani len istinu poskytnutého úveru. Žalobkyňa taktiež nepoprela, že v žalobe uvádzala nepravdivé skutočnosti.

9. Na výzvu súdu podľa § 167 ods. 4 CSP žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 15.11.2021 uviedol, že súhlasí s vyjadrením žalovaného 1/ a zastáva názor, že podaná žaloba nie je dôvodná a opodstatnená. Žalovaný 1/ ako pôvodný veriteľ dodržal všetky zákonom požadované náležitosti pri procese uzatvorenia zmluvy, ako i pri procese postúpenia pohľadávky. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobkyne, tak táto v rámci svojho vyjadrenia neuviedla žiadne iné rozhodujúce skutočnosti, ktorými by preukázala dôvodnosť podanej žaloby. Z listinných dôkazov datovaných ku dňu 22.08.2012 a 04.01.2013 vyplýva dodržanie zákonných podmienok, a to upozornenie pred zosplatnením úveru, uplynutie 15-dňovej lehoty a následné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Rovnako bolo listinnými dôkazmi, a to oznámením o postúpení pohľadávky, preukázané postúpenie pohľadávky zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/.

Žalobkyňa len zdôrazňuje svoje „právne postavenie spotrebiteľa“, pričom v tomto kontexte žalovaný 2/ podotýka, že v prípade, ak dlžník/spotrebiteľ nevráti ani len poskytnutú výšku úveru, tak takémuto dlžníkovi nie je možné priznať právnu a súdnu ochranu, nakoľko sa to javí ako zjavné zneužívanie práva.

10. Žalobkyňa na výzvu súdu podľa § 167 ods. 4 CSP v písomnom vyjadrení zo dňa 22.11.2021 uviedla, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným 1/ spotrebiteľskú zmluvu - zmluvu o úvere Dostupná pôžička a to dňa 21.03.2011 číslo zmluvy XXXXXXXXXX. Žalobkyňa využila možnosť čerpať úver, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжала a veriteľovi - žalovanému 1/ v plnej výške úver nevrátila. Banka žalobkyňu vyzvala dňa 22.08.2012, aby uhradila sumu 192,- Eur, ktorú banke ako veriteľovi dlžila. Keďže táto suma nebola uhradená, pristúpila banka k úhrade dlžnej čiastky v sume 3.286,21 Eur a to dňa 04.01.2013 (zosplatnenie).

10.1. Právny vzťah je založený na zmluve, ktorú žalobkyňa uzavrela so žalovaným 1/. Žalovaný 1/ ani po vyhlásení úhrady dlžnej čiastky nedal žalobkyňu na súd, ktorý by bol rozhodol o sume dlhu žalobkyne v prospech žalovaného 1/. V tomto prípade si žalovaný 1/ jednostranne určil výšku dlhu, ktorý vznikol z uvedeného spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa zároveň zistila, že uvedená spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré sú uvedené v zákone č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2 písm. j). Jedná sa o uvedenie správnej výšky RPMN. Žalovaný 1/ uvádza RPMN 21,34% s celkovými nákladmi 2.338,34 Eur. Zadaním hodnôt na výpočet do interaktívnej kalkulačky na portáli NBS žalobkyňa zistila, že pri istine 3.500,- Eur, splátke 87,29 Eur a 70 splátkach je RPMN 23,24% s celkovými nákladmi vo výške 2.610,30 Eur. Uvedenú sumu dostaneme aj vynásobením $70 \times 87,29 = 6.110,30 - 3.500,- = 2.610,30$ Eur, oproti zmluve, kde celkové náklady sú 2.338,34 Eur. Žalovaný 1/ nevenoval dostatočnú pozornosť pri uzatváraní zmluvy. Podľa § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z., poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a) ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa.

10.2. Z poskytnutých dokumentov žalobkyňa zistila, že žalovaný 1/ zaslal upomienky č. 2 - 22.08.2012 a výzvu na úhradu dlžnej sumy - 04.01.2013, pričom zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2016 uzatvoril 06.10.2016, ale postúpenie pohľadávky žalovaný 1/ oznámil žalobkyňi až dňa 13.12.2016. Žalobkyňa nemôže súhlasiť, že chce svojím nepoctivým úmyslom spôsobiť žalovaným 1/ a 2/ finančnú ujmu. V tomto spore sa nejedná o zvýhodnenie žalobkyne, ale o spravodlivé posúdenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je základom pre vymáhaný nárok po postúpení pohľadávky. Žalovaný 2/ bol žalobkyňou vyzvaný, aby poskytol amortizačnú tabuľku, a to odo dňa čerpania až po súčasnosť. Prvý krát to bolo dňa 22.06.2020, po druhý krát dňa 23.07.2020 a naposledy dňa 31.08.2020, do dnešného dňa žalobkyňa - spotrebiteľka neobdržala amortizačnú tabuľku, ako to umožňuje § 9 ods. 3 zákona 129/2010 Z. z. Žalovaný 2/ zastal vyjadrenie k žiadosti zo dňa 29.07.2020, kde ako istina sú úroky v sume 1.085,36 Eur, ale nie pohyb platieb od 21.03.2011. Žalobkyňa žalovanému 2/ od 28.01.2017 do 29.09.2019 uhradila sumu 4.620,- Eur. Zmluva o úvere Dostupná pôžička, prostredníctvom ktorej bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver v roku 2011, pohľadávka mala byť na žalovaného 2/ postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 06.10.2016, pohľadávka bola zosplatnená dňa 04.01.2013, k podpisu dohody o oznámení dlhu (záväzku) malo dôjsť dňa 11.01.2017. V obdobných veciach súdy Slovenskej republiky opakovane rozhodli, že takouto dohodou veriteľ (žalovaný 2/) aplikuje praktiku, ktorá je neplatná a jeho postup nie je súladný s dobrými mravmi. K dohode o uznaní záväzku žalobkyňa uviedla, že táto bola žalobkyňi ako dlžníčke predložená na podpis po uplynutí určitej časovej lehoty, Občiansky zákonník s plynutím času spája právne relevantné následky.

10.3. Z dohody o uznaní záväzku vyplýva, že veriteľ (žalovaný 2/) mal vopred pripravené znenie vyhlásenia o uznaní záväzku, v ktorom bola vyplnená len aktuálna adresa dlžníčky (žalobkyne). Nemožno tak hovoriť o tom, že obsah dohody bol individuálne dohodnutý. Javí sa tak, že účelom predloženia dohody o uznaní záväzku mohlo byť dosiahnutie uznania dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby využitím mylných, resp. neúplných informácií. Žalobkyňa poukazuje na termín zosplatnenia záväzku (04.01.2013) a kedy bol uznávací prejav urobený (10.01.2017), dohoda o uznaní záväzku o premlčaní uznaného záväzku a o ich účinkoch jeho uznania mlčí. Do úvahy prichádza aplikácia ustanovenia § 4 ods. 8 zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Na výzvu súdu na oznámenie, aká má byť výška splátky bez poistenia v zmysle zmluvy o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, keďže žalovaný 2/ uviedol, že sa jednalo o

dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, a teda do celkových nákladov spotrebiteľa nevstupuje, oznámil spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa v zmysle zmluvy o úvere a spôsob výpočtu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť v zmysle zmluvy o úvere, pričom tento nie v zmluve vôbec uvedený, a ozrejmil presnú špecifikáciu údajov, ktoré vstupovali do vzorca pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov tak, aby si súd správnosť výpočtu RPMN vedel overiť, žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 20.12.2021 uviedol, že poistenie schopnosti splácať úver bolo a aj je naďalej dobrovoľné. Výška mesačnej splátky bez poistenia bola 84,- Eur a výška mesačného poistného 3,29 Eur (spolu 87,29 Eur, tak ako je uvedené aj v čl. 2 ods. 1 zmluvy o úvere). Žalobkyňa v zmluve o úvere preukázateľne žiadala o základný súbor poistenia a osobitne vyhlásila, že spĺňa poistné podmienky, čo potvrdzuje aj jej súhlas, zreteľne vyjadrený zaškrtnutím príslušného políčka.

11.1. V čl. 2 ods. 1 zmluvy o úvere je uvedená celková výška nákladov úveru vo výške 2.338,34 Eur. Výpočet celkových nákladov spojených s úverom zahŕňa len úroky za celé obdobie úveru. Matematický výpočet implicitne vyplýva z predloženej amortizačnej tabuľky úveru (stĺpce „úroky“ alebo „započítané na úroky“, kde súčet predstavuje sumu 2.338,41 Eur). Rozdiel oproti zmluve je iba 7 centov (čo vôbec nemohlo ovplyvniť ekonomické správanie spotrebiteľa) a to z dôvodu, že pri výpočte RPMN sa od r. 2011 robili korekcie v bankových interných systémoch (BIS). Do výpočtu celkových nákladov úveru teda nebolo započítané ani poistenie a ani žiadny poplatok, čo je nesporne v prospech spotrebiteľa. Prípadné špekulatívne namietanie (ekonomicky zanedbateľného) rozdielu vo výške 7 centov žalobkyňou, možno celkom zjavne považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), resp. za zjavné zneužitie práva, a to so zisťným cieľom poškodiť veriteľa ex post.

11.2. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť = výška poskytnutého úveru (3.500,- Eur) + celkové náklady spojené s úverom (2.338,34 Eur) = 5.838,34 Eur. Dané parametre úveru boli prehľadne uvedené v čl. 2.1 zmluvy o úvere. Takto boli štandardne koncipované zmluvy k spotrebiteľským úverom v celom bankovom sektore, a to bez akéhokoľvek osobitného uvedenia výpočtu, čo aj pri RPMN per analogiam rešpektuje aj aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ. Zároveň žalovaný 1/ poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s.) a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021.

11.3. Banka pri výpočte RPMN vychádza(la) zo vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.11.2011.

12. Na opakovanú výzvu na oznámenie, aké konkrétne údaje zadal žalovaný 1/ do vzorca pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ohľadne úveru v zmysle zmluvy o úvere zo dňa 21.03.2011, žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 14.01.2022 uviedol, že predkladá v prílohe hodnoty v tabuľkovej forme, ktoré boli dosadené do zákonného vzorca RPMN. Úver Dostupná pôžička bol poskytnutý 21.03.2011 vo výške 3.500,- Eur so splatnosťou do 10.07.2017. Prvá splátka bola 10.04.2011 Výška úrokovej sadzby 19,50 % p.a. Pri uzatvorení zmluvy nebol uplatnený poplatok za poskytnutie úveru. Úver bol poistený - mesačné poistné 3,29 Eur, ale v čase poskytnutia sa nezapočítavalo do celkových nákladov spojených s úverom. Žiadne iné poplatky na úvere neboli. Splátka sa zaokrúhľovala na celé eurá a bola vo výške 84,- Eur. Posledná splátka bola vo výške 42,41 Eur. Keďže ide o otázku, ktorá vyžaduje odborné znalosti, žalovaný 1/ ponechal na zvážení súdu, či by sa malo v konaní vykonávať znalecké dokazovanie.

13. Uznesením č.k. 10Csp/72/2021-334 zo dňa 08.03.2022 súd odmietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.11.2021 z dôvodu, že návrh žalobkyne označený ako „Vyjadrenie žalobkyne k výzve zo dňa 29.10.2021 k sp. zn. 10Csp/72/2021“ neobsahuje uvedenie žiadnych skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov ani absolútne žiadne odôvodnenie samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 11CoCsp/14/2022-370 zo dňa 09.06.2022 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2022.

14. Na výzvu súdu, či poskytnutie úveru žalobkyne v zmysle zmluvy zo dňa 21.03.2011 za dohodnutých podmienok bolo podmienené uzavretím poistenia (v zmluve je uvedený „základný súbor poistenia“), žalovaný 2/ vo vyjadrení zo dňa 29.07.2022 uviedol, že uzatvorenie zmluvy nebolo podmienené uzatvorením poistenia.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 09.08.2022 uviedla, že pri uzatváraní uvedenej zmluvy bola oboznámená, že uvedený úver sa musí poistiť, v prípade, že s poistením nesúhlasí, ho veriteľ nemôže poskytnúť. Ako spotrebiteľka o poistenie nežiadala, bola to podmienka veriteľa, čím sa uvedený úver predražil o poistenie. Pri vzniku problémov sa informovala na Centre právnej pomoci, kde jej bolo povedané, že uvedená zmluva má vady a v čase, keď bola postúpená bola premlčaná. Žalobkyňa vychádza z písomností, ktoré boli súdu predložené žalovaným 1/ a jedná sa o druhú upomienku v sume istiny 190,- Eur zo dňa 22.08.2012. Veriteľ uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2016 zo dňa 06.10.2016, žalovaný 1/ postúpil na žalovaného 2/ už premlčanú pohľadávku. Uvedená pohľadávka nebola zosplatnená podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15 dňovej lehote. Upozornením dlžníka je, že si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. V danom prípade má žalobkyňa za to, že žalovaný 1/ úver zosplatnil v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. Žalobkyňa od postupníka žiadala, aby jej zaslal amortizačnú tabuľku, na čo ako spotrebiteľ mala právo, ktorú však neobdržala do súčasnosti. Podobne ako žalovaný 2/ sa k žiadosti o vydanie amortizačnej tabuľky staval aj žalovaný 1/. Žalovaný 2/ pri kontakte so žalobkyňou opomenul uviesť, že uvedená pohľadávka je po lehote splatnosti, postupník použil v rokovaní nekalé spôsoby, čo sa prieči dobrým mravom. Žalobkyňa uvádza, že VOP, ktoré má žalovaný 1/, ona nepodpísala.

16. Žalovaný 1/ vo vyjadrení zo dňa 15.08.2022 uviedol, že poskytnutie úveru žalobkyňi v zmysle zmluvy zo dňa 21.03.2011 za dohodnutých podmienok nebolo podmienené uzavretím poistenia „základný súbor poistenia“. V tejto súvislosti doplnujúco uviedol stanovisko banky: „Poistenie splátok k spotrebiteľským úverom si volí klient. Banka nepodmieňuje zvýhodnenie úrokovej sadzby na spotrebiteľských úveroch poistením splátok. Ak si klient zvolí poistenie splátok, banka poistenie započítava do RPMN a celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť na celý úver. Ak si klient nezvolil poistenie alebo je nepoistiteľný (napr. invalidný dôchodca), nevstupuje poistenie do výpočtu RPMN.“. V danom prípade žalovaný 1/ opakovane uviedol, že hoci bol úver poistený (základný súbor poistenia si slobodne a dobrovoľne zvolila sama žalobkyňa), v čase poskytnutia úveru (2011) sa poistenie nezapočítavalo do celkových nákladov spojených s úverom, a teda ani do hodnoty RPMN. Aj súdom zaslaný kontrolný prepočet RPMN OFS vo výške 21,38 % (bez poistenia) je takmer úplne zhodný s RPMN uvedenou v čl. 2 zmluvy o úvere vo výške 21,34 %, pričom matematický rozdiel na úrovni 0,04 % považuje za zanedbateľný, resp. za prípustnú matematickú odchýlku. Daný rozdiel mohol totiž jednoducho vzniknúť iba v dôsledku zaokrúhlenia jednotlivých vstupných údajov a podľa názoru banky by neovplyvnil ekonomické správanie klienta. Postup banky preto považuje za zákonný a preskúmateľný, čo implicitne naznačuje aj NBS a z toho dôvodu žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

17. Vo veci sa dňa 06.09.2022 uskutočnilo súdne pojednávanie.

18. Žalobkyňa na súdnom pojednávaní uviedla, že uzatvorenie zmluvy na sumu 3.500,- Eur pracovník vtedajšej Poštovej banky podmienil uzatvorením poistenia, a to z dôvodu jej prípadného nesplácania, avšak nepodpisovala žiadnu zmluvu v prospech nijakej poisťovacej spoločnosti. Žalovaný 2/ BENCONT COLLECTION, a.s. nemôže vedieť, či bola podmienená alebo nie uzatvorením poisťky, nakoľko pri podpise zmluvy s veriteľom nebol. BENCONT COLLECTION, a.s. vymáha túto pohľadávku a v dobe telefonického rozhovoru so žalobkyňou ju pracovník zaviedol, nakoľko tvrdil, že je to živá pohľadávka a v čase podpisu zmluvy o uznaní dlhu a zrážkach zo mzdy bola táto pohľadávka po 3 rokoch premlčaná. V prípade, že by bol pracovník uviedol túto skutočnosť, bola by sa k celej záležitosti vyjadrila ináč. V prípade, že by ju bol informoval o tejto skutočnosti, bola by sa zachovala tak, že by si zrátala uhradené položky a premlčanú pohľadávku by doplatila do výšky istiny. Poštová banka jej uvedenú pohľadávku nezosplatnila, nakoľko tento dokument nenašla ani v písomnostiach, ktoré boli predložené súdu. Poštová banka, v súčasnosti 365.bank, na žiadosť žalobkyne jej v pobočke nevedela alebo nechcela poskytnúť amortizačnú tabuľku alebo výpis z úverového účtu. Odporučili ju na žalovaného 2/ BENCONT COLLECTION, a.s. Na jej žiadosť do súčasnej doby neodpovedal a nepredložil jej buď výpis z úverového účtu alebo amortizačnú tabuľku. Pri konzultácii v Centre právnej pomoci vo Filakove sa jej pracovník opýtal na zosplatnenie úveru, nakoľko sa jednalo o banku, ktorá môže pohľadávku postúpiť za určitých podmienok aj nebankovému subjektu, ak sú splnené podmienky uvedené v bankovom zákone a Občianskom zákonníku. Žalobkyňa sa domnieva, že veriteľ 365.bank voči nej nepostupoval s odbornou spôsobilosťou a na vymoženie premlčanej pohľadávky použil nekalú praktiku, kde postúpil pohľadávku bez dodržania bankového zákona a Občianskeho zákonníka. Spoločnosť BENCONT COLLECTION,

a.s. podľa názoru Centra právnej pomoci nie je oprávnená na vymáhanie uvedeného dlhu. Do súčasnej doby uhradila 4.620,- Eur, hoci BENCONT COLLECTION, a.s. podľa stanoviska Centra právnej pomoci nie je právne spôsobilý na vymáhanie uvedenej pohľadávky.

Žalobkyňa tiež uviedla, že nemala vedomosť, že by pohľadávku niekto prebral. Poštová banka ju o tom nevyrozumela.

Na otázku súdu, či žalobkyňa vedela, že je v zmluve uvedené poistenie alebo nie, žalobkyňa uviedla, že vedela, že tam niečo je. Následne opakovane potvrdila, že uzavretím poistenia nebolo podmienené poskytnutie úveru v uvedenej výške, resp. za dohodnutých podmienok.

19. Žalovaný 1/ na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu namietal pasívnu vecnú legitimáciu v tomto spore a uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 06.10.2016 bola postúpená pohľadávka zo zmluvy o úvere zo dňa 21.03.2011 spolu so všetkými právami na žalovaného 2/. Žalobkyňa namietala, že o tomto postúpení nemala vedomosť. Žalovaný 1/ zo dňa 13.12.2016 oznámil žalobkyňi postúpenie pohľadávky, pričom žalobkyňa potvrdila v obsahu žaloby prevzatie tohto listu. Žalovaný 1/ považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal, aby ju súd zamietol a žalovanému 1/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Žalovaný 2/ sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal, aby sa súdne pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného 2/ v súlade s § 180 CSP.

21. Po vyhlásení uznesenia o skončení dokazovania a odročení pojednávania na vyhlásenie rozsudku na súdnom pojednávaní dňa 06.09.2022, žalobkyňa dňa 16.09.2022 doručila súdu ďalšie písomné podanie, v ktorom uviedla, že je pravdou, že požiadala o úver, ktorý obdržala v hodnote 3 500,- Eur v zmysle zmluvy o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX, ktorý mala uhrádzať v 70 splátkach po 87,29 Eur. Veriteľ Poštová banka jej síce predložil predpis splátok, kde splátka úveru bola uvedená v sume 84,- Eur. Spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. jej pri telefonickom rozhovore povedala, že je dlžná pohľadávku, ktorú im postúpila Poštová banka. V súdnom konaní advokát Poštovej banky, v súčasnosti 365.bank, pán Sedlačko medzi iným predložil výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.01.2013, avšak tento dokument nie je vykázaný ako doručený poštou, ako napríklad upomienka. List, ktorý predložila 365.bank, nemôže žalobkyňa považovať za odstúpenie od zmluvy, ako to vyplýva z Občianskeho zákonníka § 53 ods. 9. V prípade, ak vezme do úvahy dátum 04.01.2013, kedy bol ukončený na základe tohto listu zmluvný vzťah, zmluva o postúpení pohľadávok č. II/2016, ktorú uzatvorili žalovaní 1/ a 2/ dňa 06.10.2016 s vedomím, že daná pohľadávka je premlčaná. Túto skutočnosť jej postupník pri telefonickom rozhovore nespomenul, tzn. že jej zatajil pre ňu dôležitú informáciu. Na základe tejto skutočnosti by nebola podpísala splátkový kalendár pre postupníka, nakoľko ju neinformoval, že pohľadávka je premlčaná. Ona ako spotrebiteľ do návštevy Centra právnej pomoci nemala o tom vedomosť. Podanie žaloby odôvodňuje žalobkyňa tým, že postupník ju zaviedol a postupca postúpil premlčanú pohľadávku. Preto žalovala obidve strany. Postupníka žiadala o amortizačnú tabuľku, nakoľko jej boli poskytnuté údaje od postupcu. Pre 365.bank uhradila 1.970,- Eur a platila uvedenú pohľadávku aj v roku 2014, 2015, 2016, tzn. že aj po výzve zo dňa 04.01.2013 nadobudla dojem, že uvedená pohľadávka je ešte stále majetkom 365.bank a postupníka využila na vymáhanie už premlčanej pohľadávky, s ktorou by na súde neuspela. Preto žiada súd, aby posúdil ex offo zmluvu o úvere a určil, že uvedená zmluva je bezúročná a bez poplatkov. V súčasnej dobe je žalobkyňa nezamestnaná. Okrem sumy 1.970,- Eur uhradila aj sumu 4.620,- Eur pre postupníka, celkovo teda uhradila 6.590,- Eur a úver bol 3.500,- Eur. Zároveň súdu predložila amortizačnú tabuľku, rozpis splátok k zmluve o úvere, žiadosť o zaslanie zmluvy a amortizačnej tabuľky zo dňa 22.06.2020, 23.07.2020 a 31.08.2020, rozpis splátok a fotokópie listinných dôkazov, ktoré preukazujú úhradu splátok.

22. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

23. Nebolo medzi stranami sporné, že dňa 21.03.2011 bola medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.) uzavretá zmluva o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvou bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 3.500,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 70 mesačných splátkach vo výške 87,29 Eur, úroková sadzba bola 19,5 %, RPMN 21,34 %, priemerná RPMN 17,44 %, dátum prvej platby 10.04.2011, dátum každej ďalšej platby k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 10.01.2017, celková výška nákladov 2.338,34 Eur a dojednaný bol základný súbor

poistenia. Z obsahu zmluvy zo dňa 21.03.2011 vyplýva, že „podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“.

24. Listom zo dňa 19.03.2021 žalovaný 2/ BENCONT COLLECTION, a.s. požiadal zamestnávateľa žalobkyne REVITAL - SK s.r.o., Partizánska 655/2A, 985 11 Halič o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne s tým, že žalovaný 2/ eviduje voči žalobkyni pohľadávku vo výške 1.085,36 Eur (pohľadávka je naďalej úročená).

25. Z obsahu listu tiež vyplýva, že zamestnanec Katarína Balagová uzatvoril ako dlžník s Poštovou bankou, a.s. ako pôvodným veriteľom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky, ktoré sa dlžník zaviazal splácať spôsobom a v lehotách splatnosti podľa zmluvy. Keďže poskytnutý úver dlžník riadne nesplatil, pôvodný veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný. Spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. ako aktuálny veriteľ nadobudla vyššie uvedenú pohľadávku zo zmluvy so všetkými s ňou súvisiacimi právami od pôvodného veriteľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.10.2016, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom. Týmto spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. vstúpila do všetkých práv pôvodného veriteľa vrátane práva požadovať zrážky zo mzdy. Dlžník uzatvoril dohodu o splátkovom kalendári s uznaním dlhu, splácanie ktorej je zabezpečené dohodou o zrážkach zo mzdy. Dlžník zároveň udelil súhlas na predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy za účelom vykonávania zrážok. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa vzťahuje i na budúceho platiteľa mzdy ako i na iné príjmy dlžníka.

26. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Er/498/2015 vyplýva, že pod touto spisovou značkou bolo vedené exekučné konanie oprávneného Poštová banka, a.s. proti povinnej W. o vymoženie sumy 3.286,21Eur s príslušenstvom. Exekučné konanie viedla súdna exekútorka T. Exekútorický úrad so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava pod sp. zn. Q. Exekučné konanie sa začalo dňom 31.03.2015 doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke. Uznesením č.k. 21Er/498/2015-57 zo dňa 20.11.2017, právoplatným dňa 24.01.2018, súd pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného tak, že namiesto doterajšieho oprávneného Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 vstupuje do konania ako oprávnený spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2016 zo dňa 06.10.2016 uzatvorenej medzi oprávneným ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom, ktorá spoločnosť zároveň vyslovila súhlas so vstupom do konania na strane oprávneného. Súčasťou spisu je tiež príloha k zmluve o postúpení pohľadávok s identifikáciou postúpenej pohľadávky. Uznesenie bolo povinnej Kataríne Balagovej doručené do vlastných rúk dňa 08.01.2018. Predmetné exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 21Er/498/2015-88 zo dňa 30.06.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2020.

27. Z predložených listinných dôkazov v priebehu súdneho konania vyplýva, že dňa 11.01.2017 uzatvorili žalovaný 2/ ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 OZ, ktorá je zabezpečením uspokojenia záväzku dlžníka voči veriteľovi podľa čl. II. ods. II dohody o uznaní dlhu zo dňa 11.01.2017.

28. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2016 zo dňa 06.10.2016 postúpil žalovaný 1/ ako postupca pohľadávku voči žalobkyni na žalovaného 2/ ako postupníka. O postúpení pohľadávky žalovaný 1/ vyhotovil oznámenie zo dňa 13.12.2016.

29. Z amortizačnej tabuľky k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 312 spisu) vyplýva výška úveru 3.500,- Eur, úroková sadzba 19,50 %, dátum čerpania 21.03.2011, dátum prvej splátky 10.04.2011, splatnosť v mesiacoch 70, RPMN 21,34 %, CVNÚ (celková výška nákladov úveru) 2.338,41 Eur, CVNÚ + istina 5.383,41 Eur, anuita 84,- Eur. Z amortizačnej tabuľky je tiež zrejmé, že splátky boli splatné od 10.04.2011 do 10.01.2017, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru. Splátky č. 1 až 69 boli dojednané vo výške 84,- Eur, posledná splátka č. 70 bola uvedená vo výške 42,41 Eur.

30. Žiadosťou zo dňa 11.07.2022 požiadal súd Národnú banku Slovenska, odbor ochrany finančného spotrebiteľa o kontrolu správnosti výpočtu RPMN v zmluve o úvere Dostupná pôžička zo dňa 21.03.2011, nakoľko žalobkyňa namieta správnosť výpočtu RPMN.

31. Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančného spotrebiteľa (ďalej len „OFS“) v odpovedi na žiadosť súdu zo dňa 21.07.2022 uviedla, že OFS preštudoval dokumentáciu priloženú k žiadosti. Prijaté podklady pozostávajú zo žiadosti o úver zo dňa 21.03.2011, zmluvy o úvere Dostupná pôžička zo dňa 21.03.2011, Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.11.2010, Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN a z vyjadrenia žalovanej zo dňa 21.12.2021.

Ku kontrolnému prepočtu hodnoty RPMN uviedol, že podľa časti 2 žiadosti a časti 2 bod 1 zmluvy je k úveru dohodnutý aj základný súbor poistenia. V časti 2 bod 1 zmluvy je ďalej uvedené, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver a vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik zvoleného súboru poistenia uvedené v bode 11.5. Obchodných podmienok pre úver - Dostupná pôžička. Dlžník tiež vyhlasuje, že sa s týmito informáciami oboznámil, zvolené poistenie si vybral slobodne, bez nátlaku a vyhovuje jeho potrebám. Vyššie spomenuté Obchodné podmienky pre úver nie sú súčasťou predloženej dokumentácie k žiadosti.

Vo vyjadrení sa súd v otázke č. 1 pýta, aká má byť výška splátky bez poistenia v zmysle zmluvy, keď žalovaný uviedol, že sa jednalo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, a teda do celkových nákladov spotrebiteľa nevstupuje. Žalovaný odpovedá na otázku súdu tak, že poistenie schopnosti splácať úver bolo a aj je dobrovoľné. Výška mesačnej splátky bez poistenia bola 84,- Eur a výška mesačného poistného bola 3,29 Eur (spolu 87,29 Eur v zmysle zmluvy). Podľa žalovaného žalobca v zmluve preukázateľne žiadal o základný súbor poistenia a osobitne vyhlásil, že spĺňa poistné podmienky, čo potvrdzuje jeho súhlas, vyjadrený zaškrtnutím príslušného políčka.

Žalovaný v odpovedi na otázku súdu č. 2 uvádza, že výpočet celkových nákladov spojených s úverom zahŕňa len úroky za celé obdobie úveru. Do výpočtu celkových nákladov úveru teda nebolo započítané poistenie. Z uvedeného vyplýva, že náklady na poistenie schopnosti splácať úver nevstupujú ani do výpočtu RPMN, čo potvrdzuje aj amortizačná tabuľka úveru, ktorá tvorí prílohu vyjadrenia.

OFS nie je oboznámený so skutkovým stavom prípadu a okolnosťami, za ktorých bola zmluva uzatvorená. Pri posúdení skutočností, či náklady na poistenie spotrebiteľského úveru majú alebo nemajú vstupovať do výpočtu RPMN, vychádzal OFS výlučne z informácií uvedených v rámci predloženej dokumentácie. Rozhodnutie o tom, či náklady na poistenie majú alebo nemajú byť zahrnuté do celkových nákladov vstupujúcich do výpočtu RPMN, je v kompetencii príslušného súdu.

OFS vykonal kontrolný prepočet hodnoty RPMN v zmysle § 19 a Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Do prepočtu RPMN vstupovali údaje uvedené a vyplývajúce z predloženej dokumentácie. Hodnota RPMN, ktorú učil OFS dosadením do základnej rovnice, je vypočítaná za nasledovných predpokladov:

- úver vo výške 3.500,- Eur je načerpaný jednorazovo ku dňu podpisu zmluvy, t.j. 21.03.2011,
- prvá splátka úveru sa uskutoční 10.04.2011 vo výške 84,- Eur bez poplatku za poistenie úveru (v zložení istina a úroky), každá ďalšia splátka úveru je splatná k 10. dňu kalendárneho mesiaca v rovnakej výške okrem poslednej splátky úveru vo výške 42,41 Eur, ktorá sa uskutoční k dátumu konečnej splatnosti úveru 10.01.2017.

Na základe vykonaného kontrolného prepočtu RPMN OFS konštatuje, že jeho výsledkom je RPMN vo výške 21,38 %.

V prípade, ak by príslušný súd preukázal, že náklady na poistenie schopnosti splácať úver spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov, t.j. spĺňajú podmienky podľa § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, hodnota RPMN úveru by bola vo výške 23,38 %. V tomto prípade by do prepočtu RPMN vstupovali splátky úveru vrátane poplatku za poistenie úveru, a to v rovnakej výške 87,29 Eur. Posledná splátka úveru by bola vo výške 45,70 Eur.

Vyššie uvedené stanovisko nemusí byť platné v prípade, ak by akékoľvek dokumenty súvisiace so spotrebiteľským úverom nepredložené v rámci žiadosti (napr. Obchodné podmienky pre úver) obsahovali informácie o nákladoch predmetného úveru, príp. o postupoch veriteľa, ktoré by mali vplyv na výšku RPMN.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, predmetom dohľadu NBS nad dohliadanými subjektmi nie je rozhodovanie sporov z právnych vzťahov medzi dohliadanými subjektmi a ich klientmi, na ktorých prejednávane a rozhodovanie sú príslušné súdy alebo iné orgány podľa osobitných predpisov. Posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nie je v kompetencii NBS.

32. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

34. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

38. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

39. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

40. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

41. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
 b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

42. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom a účinnom znení, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

43. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

44. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

45. Podľa prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z., základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Význam symbolov:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

46. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

47. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

48. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

49. Na základe vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je sčasti dôvodná.

50. Je nepochybné, že zmluva o úvere, z ktorej žalobkyňa vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. ObZ. Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalovaný 1/ poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalobkyňa ho za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. a zmluva z 21.03.2011 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ a táto zmluva je tiež spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ.

51. Žalobkyňa vytýkala zmluve o úvere zo dňa 21.03.2011, že v zmluve nie je správne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladov. Žalobkyňa tiež namieta, že nemohla ovplyvniť rozhodcovskú doložku, ktorú považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, že jej žalovaný neoznámil postúpenie pohľadávky a že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor s právom Európskej únie a medzinárodnou zmluvou. Žalobkyňa sa domáha určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je neplatná a že úver je bezúročný a bez poplatkov.

52. Prioritne súd považoval sa nevyhnutné skúmanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v danom spore, keďže žalobkyňa namietala, že jej nebolo oznámené postúpenie pohľadávky zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/.

53. Predmetom tohto sporu je žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu (dohody o zrážkach zo mzdy) a žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, pričom sa jedná sa o určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d) CSP. Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je, že strany majú vecnú legitímáciu na konanie.

54. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou, sa vo všeobecnosti v civilnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Nedostatok vecnej legitímácie je dôvodom pre zamietnutie žaloby.

55. V sporovom konaní je stranou sporu ten, kto podal žalobu (žalobca) a ten, koho žalobca označil v žalobe za žalovaného. Pokiaľ žalobca nesprávne určil okruh účastníkov, súd nemá v zmysle § 160 a § 292 CSP povinnosť žalobcu o tomto nedostatku poučiť, pretože nejde o poučenie o procesných právach a povinnostiach, ale by išlo o poučenie o hmotnom práve - poučenie žalobcu o tom, koho by podľa hmotného práva mal žalovať (resp. kto všetko by mal žalovať žalovaného), čo nepochybne presahuje poučovaciu povinnosť súdu podľa § 160 a § 292 CSP a je v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania.

56. Žalovaný 1/ postúpil svoju pohľadávku voči žalobkyni v roku 2016 žalovanému 2/. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky, bola žalobkyni známa minimálne z priebehu exekučného konania, keďže na túto skutočnosť sama poukázala aj v žalobe, a z obsahu exekučného spisu je zrejmé, že uznesenie o zmene účastníkov exekučného konania v dôsledku postúpenia pohľadávky bolo žalobkyni aj doručené. Keďže žalovaný 1/ postúpil svoje nároky zo zmluvy o úvere ešte pred začatím tohto konania žalovanému 2/, žalovaný 1/ nie je ani pasívne vecne legitimovaný v tomto spore. Tento právny názor prvoinštančného súdu aproboval aj odvolací súd - Krajský súd v Banskej Bystrici v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 18.06.2021 obsiahnutého v žalobe (uznesenie č.k. 15CoCsp/32/2021-143 zo dňa 25.08.2021). Zistenie nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v danom prípade je samo o sebe postačujúcim dôvodom na zamietnutie žaloby, preto súd žalobu voči žalovanému 1/ ako neopodstatnenú zamietol.

57. V ďalšom konaní sa súd zaoberal procesnou prípustnosťou podaných určovacích žalôb - žaloby o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti súd v prvom rade uvádza, že žalobkyňa žiada o určenie neplatnosti „dohody

o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, ktorá je podkladom dohody medzi žalovaným 1/ žalovaným 2/“, pričom z obsahu spisového materiálu vyplýva, že veriteľ BENCONT COLLECTION, a.s. (žalovaný 2/) a dlžník (žalobkyňa) uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy dňa 11.01.2017. Napriek tomu, že táto skutočnosť bola už jedným z dôvodov zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (uznesením zo dňa 16.07.2021), k zmene žaloby príslušným procesným spôsobom (napr. návrhom na pripustenie zmeny žaloby) nedošlo. Bez ohľadu na túto skutočnosť však súd zároveň dospel k záveru, že požadované určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je vhodným, správne zvoleným a prípustným procesným nástrojom ochrany práv žalobkyne aj z iného dôvodu.

58. V ustanovení § 137 CSP sa uvádzajú jednotlivé druhy žalôb len demonštratívne. Iná súkromnoprávna žaloba, v ustanovení § 137 CSP neuvedená, je prípustná iba za predpokladu, že osobitný petit vyplýva z hmotného práva, teda hmotné právo musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia neznie ani na splnenie povinnosti, ani na deklaratórne určenie (ne)existencie práva, či právnej skutočnosti. Na identifikáciu, či ide o tzv. inú, v § 137 nepomenovanú súkromnoprávnu žalobu, je rozlišovacím kritériom žalobný návrh (petit neuvedený v § 137) a zároveň aj právny dôvod tvrdeného práva.

59. Ustanovenie § 137 CSP určuje podmienky prípustnosti pre niektoré druhy žalôb. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 137 písm. d) v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Pre tieto výnimky je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti.

60. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť alebo neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. OZ. V súdnej praxi sa žaloby na určenie právnej skutočnosti pripúšťali, ak žalobca preukázal na určenie tejto právnej skutočnosti naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku). S účinnosťou od 01.07.2016 je účinný nový procesnoprávny predpis - Civilný sporový poriadok, ktorý vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Určenie existencie právnej skutočnosti, napríklad že právny úkon je neplatný, odporuje vo svojej podstate tejto zásade. Z toho dôvodu Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti výlučne za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu, a to bez preukázania naliehavého právneho záujmu.

61. Zákom č. 279/2017 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2018 bolo zavedené ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou“. V zmysle poznámky pod čiarou sa jedná o žalobu podľa § 137 písm. c) a d) CSP. Zákonodarca teda určil dve špeciálne žaloby, ktorými sa spotrebiteľ v súvislosti s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere môže domáhať svojho práva určením právnej skutočnosti. Žalobkyňou zvolený žalobný petit - žalobný návrh týkajúci sa určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy sa v tomto osobitnom ustanovení nenachádza, a preto takto formulovaná žaloba nie je procesne prípustná v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP.

62. Pre úplnosť je potrebné dodať, že rozsudok určujúci medzi stranami sporu neplatnosť tejto dohody nie je subjektívne záväzný medzi žalovaným 2/ a platiteľom mzdy, pretože platiteľ mzdy žalobkyne nebol stranou tohto konania. Vo vzťahu medzi platiteľom mzdy a žalovaným 2/ by tak týmto rozsudkom nebola právoplatne vyriešená otázka, či žalovaný 2/ má alebo nemá právo na zrážky zo mzdy podľa § 551 ods. 2 OZ. Ani výslovné určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by tak bez ďalšieho nevedlo k zániku práva žalovaného 2/ na tieto zrážky podľa § 551 ods. 2 OZ a ak by žalovaný 2/ pokračoval vo výkone týchto zrážok, nevytvoril by takýto rozsudok ani exekučný titul žalobkyne voči žalovanému 2/ na vrátenie týchto zrážok, ani na vymáhanie povinnosti zdržať sa takéhoto vykonávania (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/66/2018 zo dňa 27.2.2019).

63. Z toho dôvodu súd žalobu žalobkyne (voči žalovanému 2/) v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako procesne neprípustnú zamietol.

64. Z vyššie uvedeného však možno nepochybne dovodiť, že žaloba o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je v zmysle § 137 písm. d) CSP a § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských

úveroch procesne prípustných prostriedkom ochrany práv žalobkyne a preto súd podrobil zmluvu o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 po vecnej stránke preskúmania z hľadiska dodržania obligatórnych náležitostí vyžadovaných zákonom.

65. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že žalovaný 1/ a žalobkyňa uzavreli dňa 21.03.2011 zmluvu o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu pristúpil súd ku kontrole zmluvných podmienok a obsahových náležitostí spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä v kontexte žalobkyňou netýkaných nedostatkov.

66. Žalobkyňa namietala, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť [§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Žalobkyňa síce v žalobe namieta nesprávne uvedenie „celkových nákladov 6.110,30 Eur“, z povahy veci však vyplýva, že žalobkyňa mala na mysli zrejme nesprávne uvedenie údaju o „celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, ktorú vypočítala nasledovne: $70 \times 87,29 \text{ Eur} = 6.110,30 \text{ Eur}$.

67. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) má slúžiť spotrebiteľovi pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb. Vypočíta sa z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené a patrí medzi základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru a výslovne uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere na príslušný spotrebiteľský úver platné ku dňu podpisu zmluvy. Neuvedenie tejto náležitosti v zmluve, rovnako, ako aj uvedenie nesprávnej hodnoty v neprospech spotrebiteľa je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z.

68. Nakoľko vzorec pre matematický výpočet RPMN je zložitý, pre priemerného spotrebiteľa ťažko pochopiteľný, overenie správnosti výpočtu RPMN prostredníctvom vzorca obsiahnutého v prílohe zákona č. 129/2010 Z. z. je obtiažne aj pre súd, keďže dostupné spotrebiteľské kalkulačky na internetových stránkach nemožno v tomto prípade použiť pre ich nepresnosť a nespoľahlivosť, pričom do výpočtu RPMN vstupujú predpoklady a vstupné možnosti, ktorými sú často sprevádzané okolnosti uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v záujme overiť namietanú správnosť výpočtu RPMN v zmluve o splátkovom úvere sa súd v súlade s § 295 CSP obrátil na Národnú banku Slovenska so žiadosťou o kontrolu správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere Dostupná pôžička zo dňa 21.03.2011, nakoľko žalobkyňa namieta správnosť výpočtu PRMN.

69. Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančného spotrebiteľa (ďalej len „OFS“) zaslal listom zo dňa 21.07.2022 súdu odpoveď k žiadosti o kontrolu správnosti výpočtu RPMN, v ktorom na základe vykonaného prepočtu RPMN konštatoval, že jeho výsledkom je RPMN vo výške 21,38 %. V zmluve bola uvedená RPMN 21,34 %. Súd má za to, že tento rozdiel vo výške 0,04 % nie je sám o sebe spôsobilý privodiť záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

70. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva obsahovala okrem ročnej percentuálnej miery nákladov aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.500,- Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 70 mesačných splátkach po 87,29 Eur. Podľa zmluvy bol úver poskytnutý so základným súborom poistenia. Celkovú výšku nákladov právny predchodca žalobcu v zmluve vyčíslil na sumu 2.338,34 Eur. V tejto súvislosti súd zistil, že v zmluve v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch absentuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Len malým písmom je v zmluve uvedené, že táto predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom (teda zrejme $3.500,- \text{ Eur} + 2.338,34 \text{ Eur} = 5.838,34 \text{ Eur}$).

71. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov

patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

72. Vykonaným dokazovaním, predovšetkým z vyjadrenia žalobkyne na súdnom pojednávaní, má súd za preukázané, že uzavretím základného súboru poistenia nebolo podmienené poskytnutie úveru žalobkyni za dohodnutých podmienok. Poistenie teda žalobkyňa uzavrela dobrovoľne, preto žalovaný 1/ nebol povinný do celkových nákladov (ani celkovej čiastky) zahrnúť poplatok za poistenie, pretože išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy. Výška splátky bez poistenia činila 84,- Eur (s poistením 87,29 Eur). Z predloženej amortizačnej tabuľky (č.l. 312 spisu) však súd zistil, že všetky splátky úveru nemali totožnú výšku napriek údaju uvedenému v úverovej zmluve. Splátky č. 1 až 69 splatné od 10.04.2011 do 10.12.2016 boli vo výške 84,- Eur a posledná 70. splátka splatná dňa 10.01.2017 bola vo výške 42,41 Eur. Z uvedeného je zrejmé, že v zmluve o úvere teda nebola správne uvedená ani výška splátok úveru. Rozdiel vo výške poslednej splátky úveru na úrovni polovice výšky anuitnej splátky nie je zapríčinený odchýlkou spôsobenou zaokrúhľovaním a nepredstavuje zanedbateľný rozdiel na úrovni štatistickej odchýlky, ktorý je súdnou praxou bežne tolerovaný a nevedie k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súdu je pritom z rozhodovacej praxe známe, že veritelia rozdiel vo výške splátok obvykle uvádzajú v úverovej zmluve napríklad takto: 1. až 69 splátka vo výške 84,- Eur a posledná splátka vo výške 42,41 Eur, preto nie je zrejmé, prečo to žalovaný 1/ v tomto prípade v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch takto neurobil. Navyše, zanedbanie povinnosti veriteľa uviesť korektné v úverovej zmluve splátky úveru spôsobuje, že na základe údajov v zmluve nemožno dospieť ani k výške celkových nákladov tak, ako sú tieto špecifikované v čl. 2 zmluvy. Podľa údajov v zmluve by celkové náklady mali činiť sumu 2.380,- Eur (vypočítanú ako 70 splátok x výška splátky bez poistenia 84,- Eur = 5.880,- Eur, znížená o výšku úveru 3.500,- Eur). Celkové náklady spotrebiteľa v zmluve však činia sumu 2.338,34 Eur, ktorá by zodpovedala nasledovnému výpočtu: (69 splátok x 84,- Eur) + 70. splátka vo výške 42,41 Eur = 5.838,41 Eur, znížená o výšku úveru 3.500,- Eur = 2.338,41 Eur (nie 2.338,34 Eur, ako je uvedené v zmluve). Neuniklo tiež pozornosti súdu, že žalobkyňa opakovane žiadala v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch o doručenie amortizačnej tabuľky, avšak bezúspešne, pričom táto jej bola doručená až v priebehu súdneho konania.

73. Možno teda konštatovať, že v zmluve je uvedená nesprávne výška splátok a úplne v zmluve absentuje celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, čo má za následok, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

74. Po vykonanom dokazovaní teda dospel súd k záveru, že úver poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku nesprávne uvedených obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o úvere. Z toho dôvodu súd vyhodnotil žalobu ako čiastočne dôvodnú a rozhodol podľa § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 21.03.2011 je bezúročný a bez poplatkov.

75. Záverom súd poznamenáva k podaniu, ktoré žalobkyňa doručila súdu po vyhlásení dokazovania za skončené a po odročení pojednávania na vyhlásenie rozsudku, že skutočnosti uvádzané v tomto podaní sa netýkajú bezprostredne predmetu konania, okrem toho súd rozhodol už na pojednávaní, že dokazovanie navrhované žalobkyňou listinnými dôkazmi - šekmi nepripustí. Pokiaľ žalobkyňa namietala (či už v predmetnom podaní alebo aj v priebehu súdneho konania) nedostatky postupu žalovaného pri zosplatnení pohľadávky alebo premlčanie, súd je viazaný návrhom žalobkyne, ktorá sa žalobou domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (určovacia žaloba). Vyriešiť otázku skutočnej výšky dlhu žalobkyne a tým i výšku pohľadávky veriteľa možno v konaní o žalobe na plnenie, nie v konaní o určenie. V konaní na plnenie sa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru posudzuje ako prejudiciálna otázka vo vzťahu k veci samej. Konanie o určenie nie je spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty a zákonite ho musí nasledovať konanie na plnenie. Uvedené námietky žalobkyne by mali význam v konaní na plnenie, ale nie sú spôsobilé ovplyvniť výsledok tohto sporu, preto súd z dôvodu hospodárnosti nevykonal ani žalobkyňou navrhované dôkazy. Pre úplnosť súd uvádza, že na premlčanie prihlíada súd len na námietku dlžníka, ak sa tento premlčania dovoľá. Nie je v žiadnom prípade povinnosťou veriteľa upozorňovať dlžníka, že, resp. či je jeho dlh premlčaný.

76. Zmyslom ustanovenia § 137 písm. c) a d) CSP je predchádzať neužitočným žalobám na určenie. Dlžníkovi sú ponechané iné hospodárnejšie prostriedky obrany, a to v podobe procesnej obrany v konaní na plnenie dlhu iniciovanom zo strany veriteľa (pokiaľ dlžník mieni tvrdiť, že jeho dlh je v nižšej výške a je zrejmé, že neuhradí veriteľovi dobrovoľne viac, dôsledkom bude žaloba veriteľa na plnenie v rámci konania, o ktorej sa bude prejudiciálne riešiť existencia a oprávnenosť nároku veriteľa a následne eventuálne aj výška takéhoto nároku veriteľa). Ak by dlžník v skutočnosti uhradil veriteľovi viac, než v skutočnosti mal, nápravu môže žiadať v žalobe na plnenie podanej voči veriteľovi z titulu bezdôvodného obohatenia.

77. Z toho dôvodu súd z hľadiska hospodárnosti nepovažoval za nevyhnutné vyjadrovať sa ani ku všetkým skutočnostiam predneseným stranami sporu v ich písomných podaniach, pretože z hľadiska vecného nemajú význam pre výsledok sporu. To platí aj o námietke žalobkyne týkajúcej sa rozhodcovskej doložky, keďže táto námietka nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok sporu vymedzený jeho predmetom, hoci súd súhlasí s argumentáciou žalovaného 2/, že povinnosť ponúknuť klientovi riešenie vzájomných sporov prostredníctvom rozhodcu v čase uzatvárania zmlúv banke ukladal vtedy platný zákon o bankách.

78. Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

79. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

80. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

81. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že „súčasťou žaloby je aj návrh na prerušenie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo Súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 19 ods. 3 písm. b) zmluvy o Európskej únii“ s odôvodnením, že žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ nevedela, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy sa považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 OZ). Pre rozhodnutie v predmetnej veci je zásadný výklad Ústavného súdu alebo Súdného dvora Európskej únie.

82. Z odôvodnenia návrhu má súd za to, že žalobkyňa zrejme svojím návrhom mienila, aby súd podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov alebo návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie, pretože inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie, a následne by súd mal konanie prerušiť. Žalobkyňa neuvádza žiadne konkrétne dôvody podania návrhu na začatie konania. Vo svojej žalobe formulovala len všeobecné výhrady voči inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy ako takému.

83. Dohoda o zrážkach zo mzdy je v podmienkach trhového hospodárstva významným a veľmi frekvencovaným prostriedkom zabezpečenia pohľadávok a ich príslušenstva. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že slúži ako na zabezpečenie, tak aj na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Nejde tu o zabezpečenie veriteľovej pohľadávky pre prípad, že ju dlžník sám neuspokojí, ako je to napríklad pri ručení, ale dlžník zabezpečuje pohľadávku svojho veriteľa tým spôsobom, že dáva súhlas na to, aby sa pohľadávka veriteľa postupne uspokojovala zrážkami zo mzdy, ktoré s veriteľom dohodol, a ktoré vykonáva platiteľ mzdy. Na základe tejto dohody vzniká nielen právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom, ale aj treťou osobou, t.j. platiteľom mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je výsledkom zmluvného konsenzu medzi dlžníkom a veriteľom, jednostranným príkazom veriteľa platiteľovi mzdy, takáto dohoda nemôže vzniknúť.

84. Z vyššie uvedeného vyplýva názor žalobkyne, že samotný inštitút dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj právom Európskej únie. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že názor žalobkyne nezodpovedá relevantnej súdnej praxi. Navyiac zásah do vlastníckeho práva žalobkyne v podobe zrážok zo mzdy je v danom prípade realizovaný na základe ňou uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy. Z toho dôvodu súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol. Keďže súd návrhu žalobkyne na prerušenie konania nevyhovel, o zamietnutí návrhu rozhodol spolu s rozhodnutím vo veci samej (§ 162 ods. 3 CSP).

85. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

87. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

89. O nároku na náhradu trov konania žalovaného 1/ rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný 1/ mal v spore plný úspech, keď súd žalobu žalobkyne voči žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietol, preto má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

90. O nároku na náhradu trov konania žalobkyne a žalovaného 2/ rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa si v konaní uplatnila dva nároky, keď žiadala, aby súd určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd žalobkyňi vyhovel čo do druhého nároku a prvý nárok zamietol ako nedôvodný. Žalobkyňa bola teda úspešnou v časti nároku o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žalovaný 2/ v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Zo súdneho spisu však vyplýva, že žalobkyňi ani žalovanému 2/ preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli (žalobkyňa si nárok na náhradu trov konania ani neuplatnila), preto im súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).